2026/1733

15.7.2026

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2026/1733

af 10. juli 2026

om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Guinea

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([1]), særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter en vurdering i henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009 finder Kommissionen, at samarbejdet med Guinea om tilbagetagelse af irregulære migranter er utilstrækkeligt. Der er behov for betydelige forbedringer i hele tilbagetagelsesprocessen, herunder at sikre, at Guinea i overensstemmelse med tilbagetagelsesordningen samarbejder på en effektiv, rettidig og forudsigelig måde om identifikation af irregulære migranter, udstedelse af nødrejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer.

(2) Der er fortsat vedvarende udfordringer med hensyn til identifikation og tilbagesendelse af guineanske statsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Disse udfordringer skyldes manglende reaktion og opfølgning fra de guineanske myndigheder med hensyn til tilbagetagelsesanmodninger i både dokumenterede og udokumenterede sager samt vanskeligheder med at få udstedt nødrejsedokumenter, som ofte ikke udleveres, selv når nationaliteten allerede er blevet bekræftet, og med tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer med rute- eller charterfly. Endvidere er guineanere den ottendestørste identificerede nationalitet med hensyn til irregulære ankomster til Unionen blandt de lande, der vurderes i henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009, og der er akkumuleret et betydeligt efterslæb af tilbagetagelsessager.

(3) Under hensyntagen til de forskellige skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre Guineas samarbejde på tilbagetagelsesområdet og Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland, finder Kommissionen, at et sådant samarbejde fortsat er utilstrækkeligt, og at der derfor er behov for yderligere handling.

(4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for de guineanske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 ([2]). Formålet med denne suspension er at tilskynde Guinea til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse.

(5) De bestemmelser, der suspenderes midlertidigt, bør være de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009, nemlig: muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1, hvis suspension derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist i op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at den almindelige frist for behandling af visumansøgninger bliver 45 dage, udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

([1]) EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

(6) Denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([3]), som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer til unionsborgere, uanset deres nationalitet, når de ledsager eller slutter sig til en unionsborger. Denne afgørelse bør således ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem nævnte direktiv finder anvendelse, eller på familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og det pågældende tredjeland. Denne afgørelse bør ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til statsborgere i Det Forenede Kongerige, der er omfattet af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([4]) (»udtrædelsesaftalen«), forudsat at de pågældende familiemedlemmer har ret til at slutte sig til den person, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, i værtslandet og ansøger om visum til dette formål.

(7) Denne afgørelse bør ikke berøre medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder deres forpligtelser som værtslande for internationale mellemstatslige organisationer eller for internationale konferencer, der er indkaldt af De Forenede Nationer eller andre internationale mellemstatslige organisationer, og som medlemsstaterne er vært for. Den midlertidige suspension bør derfor ikke finde anvendelse på guineanske statsborgere, der ansøger om visum, for så vidt det er nødvendigt for, at medlemsstaterne kan opfylde disse forpligtelser.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(9) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([5]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(10) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([6]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([7]).

(11) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([8]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([9]).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

([4]) EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

([5]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20). http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([6]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([7]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([8]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([9]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(12) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([10]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([11]).

(13) For så vidt angår Cypern, udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Denne afgørelse finder anvendelse på guineanske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EU) 2018/1806.

2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på guineanske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i forordning (EU) 2018/1806.

3. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på guineanske statsborgere, der ansøger om visum, og som er:

a) familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, når de ledsager eller slutter sig til unionsborgeren

b) familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland, eller

c) familiemedlemmer til en statsborger i Det Forenede Kongerige, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, forudsat at de pågældende familiemedlemmer har ret til at slutte sig til den person, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, i værtslandet og ansøger om visum til dette formål.

4. Denne afgørelse berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, navnlig når den handler:

a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

b) som værtsland for en international konference indkaldt af De Forenede Nationer eller i deres regi eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, der har sæde i en medlemsstat

c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller

d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 indgået mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien som senest ændret.

Artikel 2

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt for så vidt angår Guinea:

a) artikel 14, stk. 6

b) artikel 16, stk. 5, litra b)

c) artikel 23, stk. 1, og

d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

([10]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([11]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Artikel 3

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand